

έναν

100

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

έναντι
στην
εμπορευ-

ματοποίηση της ζωής μας και του περιβάλλοντος. Μια πρωτοβουλία από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγίας Παρασκευής Χαλανδρίου

Χειμώνας 2002

ΟΛΗ Η ΑΤΤΙΚΗ ΣΚΑΒΕΤΑΙ ΑΠΟ ΑΚΡΟ ΣΕ ΑΚΡΟ. Για να γίνουν κωπηλατοδρόμια, γήπεδα, κτιριακές εγκαταστάσεις για τους ολυμπιακούς αγώνες. Αλλά περισσότερο σκάβεται για να γίνουν δρόμοι, πολλοί δρόμοι. Πλατιοί δρόμοι για να χωράνε τα αυτοκίνητα που έχουν συσσωρευτεί και καθημερινά σχηματίζουν ατέλειωτες ουρές φρίκης και νεκρού χρόνου.

Με βασικό κορμό την Αττική οδό, τα οδικά έργα υπόσχονται πνοή για τους εκατομμύρια εγκλωβισμένους της αυτοκίνησης. Κι όμως, η εμπειρία της ίδιας της Αθήνας όσο των άλλων μητροπόλεων της δύσης δεν δείχνει παρά ότι αυτό που θα γίνει ουσιαστικά είναι να ενισχυθεί κι άλλο η χρήση του αυτοκινήτου, με αποτέλεσμα να απαιτούνται έπειτα από λίγα χρόνια κι άλλα «**έργα πνοής**», για μεγαλύτερα αυτή τη φορά κομμάτια αστικού χώρου. Η καταστροφή του περιβάλλοντος, δυστυχώς για πολλούς περνάει απαρατήρητη. Για τους ανθρώπους είναι οι ελεύθεροι χώροι που καθημερινά ελλείπουν, η φυσική ομορφιά, ο καθαρός αέρας, η ησυχία, η υγεία. Για τα πουλιά και τα ζώα είναι το σπίτι τους. Και κάπως έτσι οι ελάχιστοι πνεύμονες στρώνονται με άσφαλο.

Άλλοι κάτοικοι, στην Παλλήνη, στα Πενκάκια και όπου αλλού περνά η αττική οδός, γρήγορα ένοιωσαν την ασφυξία των αυτοκινητόδρομων, μη μπορώντας ουσιαστικά να μετακινηθούν με τα πόδια στις τεμαχισμένες πόλεις τους, μια πραγματικότητα που βιώνουν εδώ και χρόνια όσοι μένουν στη δυτική Αθήνα.

Άλλοι κάτοικοι, όπως της Αγίας παρασκευής, των Γλυκών Νερών, σιγά σιγά συνειδητοποιούν ότι κάτι πολύ σοβαρό γίνεται δίπλα τους. Κόμβοι ξεφυτρώνουν από το πουθενά, το δάσος σιγά σιγά εξαφανίζεται, ενώ πυκνώνει η αέναη κίνηση των αυτοκινήτων. Είναι βλέπετε οι ολυμπιακοί αγώνες και τα συμβόλαια που έχουν υπογραφεί μεταξύ των διαχειριστών της ζωής **μας** (και του περιβάλλοντός **μας**) και των κατασκευαστικών εταιριών που προβλέπουν υπέρογκα πρόστιμα αν η περιφερειακή Υμηττού δεν είναι έτοιμη την καθορισμένη ημερομηνία.

Πριν μερικούς μήνες μάλιστα υπουργοί ξεσπάθωσαν ενάντια στο δήμο και σε όσους κατοίκους της Αγίας Παρασκευής είχαν αντισταθεί στην περιφερειακή, ρίχνοντάς τους την ευθύνη της συμφόρησης της Μεσογείων, επειδή λέει καθυστερήσαν έτσι κατά πολύ την αποπεράτωσή των έργων. Αν και εξαρχής πιστεύαμε ότι ήταν λάθος η αποδοχή εκ μέρους του δήμου και της επιτροπής αγώνα της αναγκαιότητας κατασκευής τόσο του αεροδρομίου στα Σπάτα όσο και της περιφερειακής Υμηττού (προτείνοντας σήραγγα) καθώς δεν άγγιζαν την ουσία του προβλήματος, η ξεδιάντρωση αυτή επίθεση στις κινητοποιήσεις μιας δεκαετίας και τις προσφυγές στο ΣτΕ που μπλόκαραν τα έργα, αποτελεί μεγάλη τιμή για όσους κατοίκους αντιστάθηκαν στην κατασκευή της λεωφόρου και την συνακόλουθη καταστροφή του ορεινού οικοσυστήματος. Και με μεγάλη ελπίδα βλέπουμε ότι και σε άλλες περιοχές που απειλούνται από την «ανάπτυξη» τους, οι κάτοικοι κινητοποιούνται σχηματίζοντας τοπικές κινήσεις αγώνα, όπως στο Μαρούσι που σχεδιάζεται να τσιμενταριστεί πατόκορφα για τους ολυμπιακούς, το Ελληνικό, το Γαλάτσι, το Φάληρο...

Αυτοί οι ίδιοι δήμαρχοι και υπουργοί που βρίζουνε όσους αντιστέκονται στα καταστροφικά έργα των εργολάβων και των πολυεθνικών, είναι που καβάλανε πρώτοι κάθε 22 Σεπτέμβρη το ποδήλατο, για να τιμήσουν την ημέρα χωρίς αυτοκίνητο!!! Η φιέστα που υπήρχε εδώ και χρόνια στις μολυσμένες από το νέφος μητροπόλεις της Ευρώπης για να ξεπλυθούν τα χέρια των κυβερνήσεων τους από την βρώμικη πολιτική ενίσχυσης του αυτοκινήτου, μεταφέρθηκε από το 2000 και στην Ελλάδα, για να αποκτήσουν και οι ιθύνοντές μας ένα οικολογικό προσώπείο. Μια ημέρα, όπως όλες τις *ημέρες του παιδιού, του περιβάλλοντος, της γυναίκας, του aids, κλπ.*, για να εξωραϊσθούν οι υπόλοιπες 364 ημέρες. Δεν αποκλείεται σε λίγα χρόνια να καθιερωθεί και ημέρα χωρίς αυτοκίνητο στις περιφερειακές λεωφόρους, ημέρα χωρίς αεροπλάνο, ημέρα χωρίς air condition, ημέρα χωρίς εργοστάσιο, ημέρα χωρίς καταπίεση...

Πίσω ρε κουφάλες! Προσπαθώντας πάντοτε να αναζητούμε τις βαθύτερες αιτίες των πραγμάτων, είμαστε παρόν στους **αγώνες πνοής** που αναδύονται στη γειτονιά, στη δουλειά, στην πόλη, στον πλανήτη. Για να κάνουμε όλες τις ημέρες χωρίς αυτοκίνητο, χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς μισθωτή σκλαβιά, χωρίς αλλοτρίωση, χωρίς ανισότητα. Ημέρες σεβασμού, αυτονομίας, ισότητας, ελευθερίας, οικολογικής ισορροπίας.

-ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΙΓΟΥΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΚΛΙΜΑΤΟΣ: Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΑΕΡΙΩΝ: ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΖΙΝΟ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ ΚΙΟΤΟ

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΙΓΟΥΣ

Για ιστορικούς λόγους, τρεις εθνικές ιδιωτικές εταιρείες εμφανίστηκαν στη Γαλλία που παρείχαν νερό σε πολλούς δήμους της χώρας. Αυτό δεν έγινε πουθενά αλλού στον κόσμο και έτσι οι 3 γαλλικές εταιρείες (Suez-Lyonnaise, Vivendi και Saur) ήταν οι μόνες ιδιωτικές εταιρείες παροχής νερού. Με το μέγεθος του κεφαλαίου που κατείχαν, εκμεταλλεύτηκαν εύκολα την «μόδα» της ιδιωτικοποίησης που άρχισε το '90. Στην Αγγλία υπάρχουν μικρές ιδιωτικές εταιρείες, στις οποίες δόθηκε μονοπώλιο από την κυβέρνηση Θάτσερ. Το μεγαλύτερο μέρος όμως, διεθνώς, των εταιριών ανήκει στις 3 γαλλικές προαναφερόμενες εταιρείες.

Η κυριαρχία τους είναι τέτοια που ακόμα και οι μεγαλύτερες πολυεθνικές διεθνώς, δεν μπορούν να μπουν στην αγορά. Από την άλλη, οι ΗΠΑ δεν έχουν ανταγωνιστικές εταιρείες σ' αυτή την αγορά. Αλλά η χώρα αντιπροσωπεύει μια τεράστια αγορά για τις γαλλικές πολυεθνικές.

- Η Εντοπ, μια από τις μεγαλύτερες και πιο επιθετικές πολυεθνικές ενέργειας, προσπάθησε μέσω θυγατρικής (Azurix) να πάρει μέρος της αγοράς το '98. Μετά από 18 μήνες κατέληξε ότι: «πρέπει να επικεντρωθεί σε μικρότερα σχέδια που οι γαλλικές εταιρείες δεν έχουν συμφέρον να καταπιούν».

- Η γερμανική RWE, μεγάλη πολυεθνική, κατάφερε να μπει στην αγορά μόνο ως συνεργάτης των γαλλικών.

- Οι δύο μεγαλύτερες γαλλικές (S-L, Vivendi) έχουν κυρίαρχο ρόλο και σε άλλες υπηρεσίες: μέσω θυγατρικών (Sita, Onyx) είναι οι 2 μεγαλύτερες εταιρείες διαχείρισης απορριμάτων έξω από τις ΗΠΑ. Η Vivendi κατέχει αρχηγική θέση στον τομέα των Ευρωπαϊκών δημόσιων μεταφορών (λεωφορεία, τραίνα), ενώ η θυγατρική Tractebel της S-L, που έχει το ιδιωτικό μονοπώλιο ηλεκτρικού και γκαζιού στο Βέλγιο, είναι μια από τις τρεις μεγαλύτερες ιδιωτικές εταιρείες ενέργειας στον κόσμο.

Οι πολυεθνικές χρησιμοποιούν τα κέρδη από το νερό και τις άλλες υπηρεσίες, για να χρηματοδοτήσουν άλλα σχέδιά τους (επικοινωνία-MME). Η Vivendi, έχει κάνει τον τομέα της Επικοινωνίας και MME, πιο σημαντικό από άλλες υπηρεσίες, αγοράζοντας την seagram με το τμήμα της φιλμ και μίντια Universal Films.

Τον Ιανουάριο 2000, η Vivendi αποφάσισε να μετακινήσει το χρέος της (16.5 εκ. ευρώ) όλου του γκρουπ, στον περιβαλλοντικό τομέα (νερό, ενέργεια, κτλ). Αυτό σημαίνει ότι κάθε χρήστης υπηρεσιών νερού, απορριμμάτων και μεταφορών της Vivendi, θα χρεωθεί ένα έξτρα 4%.

Η διαφθορά ακολουθεί την ιδιωτικοποίηση. Με τόσα συμφέροντα να εξαρτώνται από πολιτικές αποφάσεις και διαπραγματεύσεις, υπάρχει μεγάλο κίνητρο. Υπάρχουν ήδη 3 καταδικές για δωροδοκία για την απόκτηση συμβολαίων στη Γαλλία:

1) Στη Grenoble το 1996, ο πρώην δήμαρχος και νυν υπουργός κυβέρνησης και υψηλόβαθμο στέλεχος της Lyonnaise des Eaux (τώρα S-L des Eaux) καταδικάστηκε σε φυλάκιση για δωροδοκία.

2) Στην Angouleme, ο πρώην δήμαρχος καταδικάστηκε το 1997 σε 2 χρόνια φυλάκιση και 2 χρόνια αναστολή, γιατί έπαιρο

νε δωροδοκίες από τις εταιρείες που συναγωνίζονταν για το συμβόλαιο παροχής νερού.

3) Υψηλόβαθμα στελέχη της Generale des Eaux καταδικάστηκαν για δωροδοκία του δημάρχου της St. Denis.

Όλες οι εταιρείες, μαζί με την Bouygues/SAUR ερευνούνται ή πήραν πρόστιμο για το σχηματισμό καρτέλ για κατασκευαστικά σχέδια και σχέδια διαχείρισης απορριμμάτων. Η Vivendi ερευνάται για κατηγορίες δωροδοκίας στην Ιταλία. Στην Τζακάρα το 1997 το συμβόλαιο παροχής νερού πήραν πολυεθνικές, οι οποίες είχαν ως συνεργάτες, φίλους του προέδρου Σουχάρτο.

Τιμές- Μια μικρή παγκόσμια περιοδεία

Μανίλα: το 1997 με παρέμβαση της Παγκόσμιας Τράπεζας η παροχή νερού ιδιωτικοποιήθηκε με την πώληση στις εταιρείες S-L και International Water (ΗΠΑ-Αγγλία). Οι εργάτες στις εταιρείες μειώθηκαν από 7.370 σε 4.580. Αν και τα συμβόλαια προσδιόριζαν το επίπεδο τιμών οι εταιρείες ήθελαν να τα διπλασιάσουν σε 2 χρόνια.

-Τσεχία: Η ιδιωτική (αγγλική) Vak Tizni Aechy, αύξησε τις τιμές κατά 100,7% ανάμεσα στα 1994-1997. Το 1999 το νερό αυξήθηκε κατά 39,8% και η αποχέτευση κατά 66,6%.

-Φιλιπίνες: Οι επιχειρήσεις στο Subic Bay Freeport, το Μάιο του 1998, απείλησαν να φύγουν αφού η Subic Water (θυγατρική της αγγλικής Biwater) αύξησε το νερό στους βιομηχανικούς πελάτες κατά 400% και σχεδίαζε και άλλη αύξηση.

-Γερμανία: το 1992 ιδιωτικοποιήθηκε η παροχή νερού στο Rostock και δόθηκε στην Eurowasser (της οποίας το 50% είχε η S-L). 2 χρόνια αργότερα η κατανάλωση νερού έπεσε και τα έσοδα της εταιρείας έπεσαν. Αυτό πυροδότησε στοιχεία για την προσαρμογή των τιμών και το 95 το νερό αυξήθηκε κατά 24% και η αποχέτευση κατά 30%. Η εταιρεία θεώρησε ότι «δεν υπάρχει πρόβλημα στις τιμές και ότι οι διαμαρτυρίες είναι υπερβολικές».

-Βολιβία: το 1999 η International Water ανέλαβε την παροχή νερού, με όρο στο συμβόλαιο μια επιστροφή 16% στο κεφάλαιο. Το Δεκέμβριο οι λογαριασμοί νερού ανέβηκαν 35% κατά μέσο όρο. Τους επόμενους 4 μήνες γινότουσαν διαδηλώσεις ώσπου η κυβέρνηση κήρυξε στρατιωτικό νόμο και ένα νεαρό παιδί πυροβολήθηκε θανάσιμα. Την επόμενη βδομάδα, η εταιρεία απολύθηκε και τώρα ζητάει δικαστικώς 12 εκ. δολάρια για χαμένα κέρδη.

-Βραζιλία: το 1995 μια εταιρεία (που το 50% ανήκει στην S-L) πήρε το συμβόλαιο παροχής νερού στην Limeira. Για να κόψει τα έξοδα 60%, 430 από τους εργαζομένους «μεταφέρθηκαν» από την εταιρεία.

-Ναϊρόμπι: το Δεκέμβριο του 1999 η Serenca Space (ανήκει στη Vivendi και μια τοπική εταιρεία) πήρε το συμβόλαιο παροχής νερού για 10 χρόνια. Τα 10 αυτά χρόνια δεν θα επενδύσει στην ανανέωση και διεύρυνση του δικτύου υδροδότησης αλλά θα φτιάξει ένα καινούργιο σύστημα χρέωσης για το νερό, παίρνοντας 14,9% από 169 εκ. δολάρια. Έτσι διαγράφεται κάθε πιθανότητα αλλαγής του τρόπου παροχής νερού σε μια χώρα που τον Αύγουστο του 2000 οι ξηρασίες μείωσαν τ' αποθέματα νερού κατά 75%.

-Αργεντινή: η εταιρεία Aguas Argentinas, επειδή δε μπορούσε να πάρει τα λεφτά της από τις φτωχές περιοχές του Buenos Aires, που σήμαινε ζημιά 60 εκ. δολαρίων, χρέωσε όλους τους πελάτες της 2-4 δολάρια παραπάνω κάθε 2 μήνες για να καλύψει το «κοινωνικό» κόστος.

Μια πιο καθαρή μετάφραση για το νερό ως προϊόν, δόθηκε από μια αγγλική εταιρεία το Δεκέμβριο του 1999. Αποτραβήχτηκε από ένα σχέδιο παροχής νερού στη Ζιμπάμπουε, όταν οι τελι-

κοί καταναλωτές δεν μπορούσαν να πληρώσουν τις προβλεπόμενες τιμές, με αποτέλεσμα η εταιρία να μην βγάζει το ποθητό ποσοστό κέρδους για να προσελκύσει επενδυτές. Υψηλόβαθμο στέλεχος είπε: «οι επενδυτές πρέπει να καθησυχαστούν ότι θα έχουν λογικό κέρδος. Τα θέματα που μας απασχολούν περιλαμβάνουν και το αν οι τελικοί καταναλωτές μπορούν να πληρώσουν την ταρίφα. Από κοινωνικής πλευράς αυτού του είδους τα σχέδια είναι βιώσιμα, αλλά από την πλευρά του ιδιωτικού τομέα δεν είναι».

Η πρόσφατη απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα πυροδότησε μια σειρά σχεδίων, από ιδιωτικές εταιρίες επί το πλείστον, για κατασκευή -μεταξύ άλλων- νέων υδροηλεκτρικών εργοστασίων παραγωγής ενέργειας στην κεντρική Ελλάδα, την Πελοπόννησο, την Κρήτη και άλλα μέρη, άθικτα προς το παρόν από την πρώην κρατική ΔΕΗ (περίπου 70 περιοχές). Δεδομένου του αλματώδους ρυθμού κατανάλωσης ενέργειας, αυτά τα έργα φαντάζουν επιτακτικά, πόσο μάλλον όταν καλούνται «ανανεώσιμες μορφές ενέργειας». Είναι όμως πράγματι έτσι; Αφενός αυτή καθ' εαυτή η αύξηση της ζήτησης ηλ. ενέργειας δεν μπορεί να μείνει στο απυρόβλητο, καθώς προέρχεται από τον καταναλωτικό τρόπο ζωής, αφετέρου τα περισσότερα έργα που έχει συνηθιστεί να λέγεται ότι είναι φιλικά προς το περιβάλλον, μάλλον δεν είναι και τόσο...

Περισσότερο απ' όλα τα ενεργειακά έργα, εκτός από τα πυρηνικά εργοστάσια ή των συμβατικών πηγών (κάρβουνο - πετρέλαιο), τα υδροηλεκτρικά είναι αυτά που έχουν ξεσηκώσει τις μεγαλύτερες αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών σε όλο το πλανήτη. Το παρακάτω κείμενο πραγματεύεται το γιατί τα φράγματα δεν είναι καθόλου «αθώα» για τη φύση και τους ανθρώπους, όπως ισχυρίζονται πολλοί εκσυγχρονιστές οικολόγοι και λοιποί...

Τα κείμενα των σελίδων 2-6 είναι μεταφράσεις από τα αγγλικά. Τις μεταφράσεις έκανε ο Κ. Χ.

ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΦΡΑΓΜΑΤΑ

«Αυτό που ονομάζουμε η δύναμη του ανθρώπου πάνω στη φύση τελικά είναι η κυριαρχία μερικών ανθρώπων πάνω σε άλλους, χρησιμοποιώντας τη φύση ως εργαλείο». C.S. Lewis

Αυτοί που προωθούν τα φράγματα, συχνά αγνοούν τις υπάρχουσες χρήσεις και τους χρήστες ποταμιών χωρίς φράγματα. Όταν η Σοβιετική Ένωση άρχισε ένα από τα μεγαλύτερα σχέδια κατασκευής φραγμάτων στον κόσμο, ο Στάλιν έλεγε: «Το νερό που αφήνεται να χυθεί στη θάλασσα, πάει χαμένο».

Ουσιαστικά το νερό στα ποτάμια χωρία φράγμα δεν πάει χαμένο αφού είναι πηγή ζωής για τη γη, τα ψάρια, τα δάση, τις φάρμες και τους ανθρώπους. Για παράδειγμα, τα παραδοσιακά αρδευτικά σχέδια των ιθαγενών, αποτελούν τα 3/4 της αρδεύσιμης γης στο Νεπάλ και το 1/2 της γης στις Φιλιππίνες. Τέτοιες χρήσεις όμως δεν συμβαδίζουν με την ιδεολογία της ανάπτυξης. Με το να αγνοούν αυτές τις χρησιμότητες των ποταμιών χωρίς φράγματα, οι υπέρμαχοι των φραγμάτων δε δικαιολογούν την «ανθρωπιστική» χρήση ποταμιών αλλά την απαλλοτριώσή τους. Συνήθως είναι οι φτωχοί, οι καταπιεσμένοι και οι περιθωριοποιημένοι που υποφέρουν από την απαλλοτρίωση των ποταμιών.

Τα φράγματα, εδώ και δεκαετίες, χρησιμοποιούνται όχι για τον έλεγχο της φύσης, αλλά για τον έλεγχο ανθρώπων και εθνών. Πάνω από 60 εκ. άνθρωποι σύμφωνα με συντηρητικές εκτιμήσεις, έχουν εκτοπιστεί από τη γη τους για να χτιστούν φράγματα. Με αυτή τη διαδικασία, τα φράγματα είναι το εργαλείο των ισχυρών και των πλουσίων

για να αποκτήσουν τη γη, τα δάση και το νερό των αδυνάτων.

Αυτό το γεγονός είναι περισσότερο εμφανές στην Ινδία όπου το 40% αυτών που εκτοπίστηκαν από τη γη τους ανήκουν σε φυλές, παρ' όλο που αντιπροσωπεύουν το 6% του συνολικού πληθυσμού.

Στην Τουρκία, γίνεται το ίδιο πράγμα αλλά με τους Κούρδους. Το φράγμα Ατταούρκ, που χτίστηκε κατά τη διάρκεια του '80, εκτόπισε 60000 Κούρδους. Το πιο πρόσφατο φράγμα είναι το Ilisu στον Τίγγρη ποταμό. Η κυβέρνηση της Αγγλίας υποστηρίζει την αγγλική κατασκευαστική Balfour Beatty με 200 εκ. δολάρια. Το φράγμα θα επηρεάσει τη ζωή 74000 ανθρώπων, στην πλειοψηφία τους Κούρδους. Το φράγμα σημαίνει τον έλεγχο της γης αλλά και τον γεωπολιτικό έλεγχο του Τίγγρη ποταμού που περνάει από Συρία και Ιράκ. Εδώ και καιρό η Τουρκία απειλεί να χρησιμοποιήσει το φράγμα ως εργαλείο για πολιτικό έλεγχο πάνω στους «ανήσυχους» γείτονές της. Ο διευθυντής του φράγματος είπε σε αμερικανό δημοσιογράφο: «Μπορούμε να διακόψουμε την παροχή νερού σε Συρία και Ιράκ για 8 μήνες, χωρίς να ξεχειλίσουν τα φράγματα μας, μέχρι να συνετιστούν».

Πολλά φράγματα ήταν αντικείμενα αιματηρών διαμαχών, όπως το φράγμα Kartai στην περιοχή Chittagong Kill Tracts στο Μπανγκλαντές. Εκεί το φράγμα εκτόπισε το 1/6 του πληθυσμού Chakma. Η μείωση της γης προκάλεσε αιματηρές διαμάχες ανάμεσα στους βουδιστές Chakma και στους μουσουλμάνους αποίκους Bengali. Άλλα παραδείγματα είναι τα φράγματα: στη Narmada (Ινδία), το Three Gorges (Κίνα), το Naum Thevn II (Λάος) και το Itoiz (Ισπανία).

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ - ΚΑΖΙΝΟ

Η κυριαρχία του εμπορίου εκπομπών στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων για την αλλαγή του Κλίματος (Χάγη) έφερε στο προσκήνιο ένα καινούργιο και γοργά αναπτυσσόμενο επάγγελμα. Γκρουπ όπως: η SGS Group, η Trexler and Associates, Winrock International, Evolution Markets LLS και άλλα, αναγνωρίζουν σχέδια που θ' αποφέρουν αρκετή «πίστωση» μόλυνσης και φέρνουν κοντά αγοραστές – πωλητές. Αυτό που βλέπουμε είναι η συγχώνευση των αγορών κεφαλαίου και περιβάλλοντος δηλώνει ο Richard Sandor του Environmental Financial Products στους Financial Times. Σαν κάθε άλλη παγκόσμια χρηματιστηριακή αγορά, η αγορά εκπομπών θα περιλαμβάνει υποθετικές μεταβιβάσεις. Ο οίκος εμπορίου Mitsubishi, ονειρεύεται «μια βιομηχανία όπου θα αγοράζουμε «δικαιώματα» εκπομπών φθηνά, και θα τα πουλάμε σε υψηλότερες τιμές για κέρδος». Τα πιθανά κέρδη για έξυπνους παίχτες στον τομέα αυτό είναι τεράστια σύμφωνα με τη Natsource, μια χρηματιστηριακή εταιρία στη Ν.Υ. ειδικευμένη στο εμπόριο «ενεργειακών παραγωγών». Όχι μόνο θα εμπορεύονται οι «πιστώσεις» εκπομπών αλλά και τα παράγωγά τους θα είναι μια αγορά 1 εκ. δολαρίων. Υπάρχει ο κίνδυνος να διεισδύσουν στο εμπόριο εκπομπών όλα τα υποθετικά εργαλεία της παγκόσμιας χρηματιστηριακής αγοράς.

ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΔΑΣΗ

Οι Η.Π.Α. επανειλημμένα έχουν απειλήσει να μην συμμορφωθούν με τη Συνθήκη του Κιότο, εκτός κι αν συμπεριληφθούν σ' αυτή, τα carbon sinks (μέρη γης που απορροφούν άνθρακα όπως δάση, κτλ). Ο λόγος είναι ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ, πιστεύει ότι αυτά τα μέρη γης θα αποτελέσουν τη μισή υποχρεωτική μείωση εκπομπών μέχρι το 2010. Οι αγρο-βιομηχανικές εταιρείες των ΗΠΑ, με αρχηγό την Monsanto, βλέπουν σε αυτά τα μέρη γης μια καινούργια επικερδής αγορά και πιέζουν την κυβέρνησή τους να υπερασπισθεί τα δάση και τις αγροτικές εκτάσεις, ως πηγές «πιστώσεων» εκπομπών. Στη Monsanto υπάρχει ήδη ενδιαφέρον για τις αυξημένες πωλήσεις του νέου, «φιλικού για το περιβάλλον» ζιζανιοκτόνου Roundup και για τους γεννητικά τροποποιημένους σπόρους Roundup ready, χωρίς ν' αναφέρουμε τα κέρδη από την εισαγωγή στην αγορά, γεννητικά τροποποιημένων σπόρων για φυτά και δέντρα με μεγαλύτερη ικανότητα απορρόφησης άνθρακα. Η εταιρία επίσης υποστηρίζει ότι θα παραμείνει περισσότερος άνθρακας στο έδαφος αν οι αγρότες δεν σπέρνουν με αλέτρι αλλά χρησιμοποιούν τους Roundup Ready σπόρους.

Η ενεργειακή εταιρεία Transalta χρηματοδοτεί ένα σχέδιο στην Ουγκάντα όπου οι αγελάδες ταΐζονται έτσι ώστε να μειώσουν «τις εκπομπές ρύπων τους» (κλάσιμο). Έτσι η εταιρεία κερδίζει χρόνο για τους τρεις ενεργειακούς σταθμούς της που καίνε κάρβουνο. Η New England Electric systems, πλήρωσε την Μαλαισιανή Innoprise Corporation (που έχει την εμπορική αξιοποίηση 972.000 εκταρίων εδάφους ξυλεί-

ας) να κόψει δέντρα σε αυτά τα εκτάρια με μειωμένες επιπτώσεις. Η λογική σ' αυτό είναι διεστραμμένη και γελοία: η New England Electric systems θα πάρει πιστώσεις αφού «θα προκαλέσει ζημιά λιγότερη απ' αυτήν που θα γινόταν υπό κανονικές συνθήκες». Η Μαλαισιανή εταιρεία θα βγάλει λεφτά και από την υλοτόμηση και από το ξαναφύτεμα δέντρων.

Η Federation Internationale de l' Automobile θα ξεπληρώσει τους 550 τόνους ρύπων από τα αυτοκίνητα της Formula 1 με το να φυτεύσει 30000 δέντρα στην Chiapas του Μεξικού σε εκτάσεις ιθαγενών κοινοτήτων με την υποστήριξη της Μεξικάνικης Κυβέρνησης.

Η καναδική κυβέρνηση πιέζει και αυτή για μέτρα ώστε να μπορούν οι κυβερνήσεις να παίρνουν «πιστώσεις» εκπομπών για τον άνθρακα που κρατιέται από τα δάση, τη γη και τα ξύλινα προϊόντα. Οι καναδοί θέλουν να συμπεριληφθούν ακόμα και ξύλινα έπιπλα, σπίτια και τα χαρτιά στις χωματερές! Όμως ο Σύνδεσμος Δικηγόρων της Δυτικής Ακτής, κατέληξε ότι «πιστώσεις για κατακράτηση άνθρακα που έτσι και αλλιώς θα γινόταν, θα δημιουργήσουν περισσότερη ρύπανση της ατμόσφαιρας» η οποία υπολογίζεται να είναι 12.5% περισσότερη απ' ότι επιτρέπεται από το Πρωτόκολλο του Κιότο.

Κυβερνήσεις και εταιρείες απ' όλο τον κόσμο, που υπερασπίζονται τα δάση ως αποθήκες άνθρακα για να βγάλουν περισσότερα λεφτά, επίτηδες αγνοούν τις επιπτώσεις από τη βιομηχανική φύτευση δασών: καταστροφή κοινοτήτων, αύξηση ανισοτήτων στην ιδιοκτησία γης, καταστροφή βιοποικιλίας.

Η αναθεώρηση του άρθρου 24 για τα δάση, υπερψηφίστηκε τελικά από τη βουλή τον απρίλιο του 2001. Δεν έχουν γίνει προς το παρόν ορατές οι συνέπειες αυτής της αλλαγής του συντάγματος, που ουσιαστικά προχώρησε παρ' όλες τις αντιδράσεις που υπήρξαν, για να ξεμπλοκαριστούν πολλές υποθέσεις μεγάλων δασικών θεωρούμενων εκτάσεων που δεν μπορούσαν να δομηθούν από μικρούς και μεγάλους κτηματίες αλλά και από το ελληνικό κράτος. Είναι όμως βέβαιο ότι το επόμενο διάστημα, δεδομένης της τεράστιας οικιστικής πίεσης της ανατολικής αττικής και των ολυμπιακών αγώνων, θα επιχειρηθεί το ξεπάστρεμα αρκετών δασικών περιοχών, στις οποίες ιδιοκτήτης είναι κυρίως το ελληνικό δημόσιο, η εκκλησία και επιχειρηματίες. Παράλληλοι κίνδυνοι υπάρχουν και σε πολλά μέρη σε όλη την Ελλάδα, κυρίως σε περιοχές φυσικής ομορφιάς, όπου τα τελευταία χρόνια, μεγάλοι οικονομικοί οργανισμοί αγοράζουν εκτάσεις για να κτίσουν θέρετρα για τα στελέχη τους.

Νεο Nissan Primera

Γοητεία που καθηλώνει

Καμία παραχώρηση στη δύναμη.
1600 κ.ε.κ, 110 ίπποι DIN

Καμία παραχώρηση στην ασφάλεια.
SRP, ABS με EBV, 4 standard αερόσακοι, προβολείς ομίχλης

Καμία παραχώρηση στην άνεση.
Εργοστασιακό δερμάτινο σαλόνι, τέλεια ηχομόνωση, αθερμικό παρμπρίζ, air condition, ηλεκτρικές κλειδαριές, ηλ. παράθυρα, ηλ. καθρέπτες, ηχοσύστημα με χειρισμό από το τιμόνι.

Ρωτήστε μας για τα ευνοϊκά χρηματοδοτικά προγράμματα. 1η δόση σε 60 μέρες άτοκα. Εξόφληση σε 72 μήνες με το χαμηλότερο επιτόκιο της αγοράς

Το πρωτόκολλο του Κιότο (1997) χαιρετίστηκε ως η πρώτη συνθήκη με νομική ισχύ, για την μείωση του φαινομένου του θερμοκηπίου. Ο διάλογος για το κλίμα ατόνησε μετά το Κιότο και οι διαπραγματεύσεις επικεντρώθηκαν σε τρεις λύσεις (βασισμένες στην αγορά): εμπόριο εκπομπών, κοινή εφαρμογή και το Μηχανισμό Καθαρής Ανάπτυξης. Η πρώτη επιτρέπει στις 39 κυβερνήσεις να εμπορευτούν το δικαίωμα να μολύνουν, μεταξύ τους. Το σχέδιο αυτό, που θα εφαρμοστεί από το 2008 επιτρέπει σε μια χώρα να αγοράσει πίστωση εκπομπών από μια άλλη χώρα που κατάφερε να μειώσει τις εκπομπές ρύπων της, κάτω από τα όρια του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Η Κοινή Εφαρμογή και ο Μηχανισμός Καθαρής Ανάπτυξης, παρέχουν στις χώρες (κυβερνήσεις και εταιρείες) πιστώσεις εκπομπών ρύπων, μέσω ειδικών σχεδίων τους που έχουνε στόχο να μειώσουν τις εκπομπές ρύπων στο εξωτερικό. Αυτά τα σχέδια μπορούν να εφαρμοστούν από βιομηχανικές χώρες και εταιρείες ή ανάμεσα σε μια κυβέρνηση βιομηχανικής χώρας και μιας Νότιας χώρας. Αν και οι κανόνες

δεν έχουνε αποφασισθεί, πολλά σχέδια έχουν προγραμματισθεί και μερικά έχουν αρχίσει ήδη. Για παράδειγμα η Ολλανδική κυβέρνηση μπορεί να χρηματοδοτήσει ένα εργοστάσιο παραγωγής λαμπτήρων που μειώνουν την σπατάλη ενέργειας στη Ρωσία, αλλά να μην κάνει το ίδιο στην Ολλανδία ή η BP Amoco μπορεί να βάλει συλλέκτες ηλιακής ενέργειας στη Ζιμπάμπουε αλλά να συνεχίσει την παραγωγή πετρελαίου στις ΗΠΑ. Η λογική πίσω από αυτά τα σχέδια είναι ότι είναι πιο φτηνό για τις Βόρειες χώρες να χρηματοδοτούν τέτοια σχέδια στο εξωτερικό, από το να μειώνουν τις εκπομπές ρύπων στο εσωτερικό τους. Αυτοί οι μηχανισμοί επιτρέπουν στις βιομηχανίες και τις εταιρείες τους, ν' αποφεύγουν τους λιγοστούς περιορισμούς του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Αυτή η πολιτική θα μετατρέψει τις εκπομπές ρύπων σε προϊόν, σταθεροποιώντας τις αντιθέσεις Βορά-Νότου στη χρήση φυσικών πηγών και ανοίγοντας πολλές νέες και κερδοφόρες ευκαιρίες για τις πολυεθνικές. Ουσιαστικά δημιουργεί μια νέα αγορά από κοπιανιστό αέρα.

Οι βόρειες χώρες θ' αγοράζουνε άπειρες πιστώσεις εκπομπών από το Νότο, μέσω σχεδίων εκμεταλλευτικής φύσης, επιβάλλοντας στο Νότο αυτό που το Κέντρο για την Επιστήμη και το Περιβάλλον ονόμασε «αποικιοκρατία του άνθρακα». Επίσης όταν θα έρθει η ώρα να μειώσει και ο Νότος τις εκπομπές ρύπων του, ο Βοράς θα έχει πάρει όλες τις πιστώσεις, αφήνοντας στο Νότο μόνο τις πιο ακριβές λύσεις. Μια έρευνα της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας για το Περιβάλλον, λέει ότι οι στόχοι μείωσης ρύπων του Πρωτοκόλλου του Κιότο είναι ανεπαρκείς για τη σταθεροποίηση του κλίματος. Υπολογίζεται ότι αν οι βιομηχανικές χώρες δεν ξεπεράσουν το στόχο του 5,2% της μείωσης ρύπων μέχρι το 2008-2012, η μέση παγκόσμια θερμοκρασία θ' αυξηθεί 2,7 °C μέχρι το 2100. Αυτό με τη σειρά του θ' αυξήσει κατά 1,5 ίντσες το επίπεδο της θάλασσας και θ' απειλήσει την γεωργική παραγωγή και το 40% της φυτικής διατροφής στην υφήλιο. Οι εκπομπές ρύπων πρέπει να μειωθούνε κάτω από τα μισά επίπεδο του 1990 μέχρι το 2030 για να αποφευχθεί αυτό το σενάριο.

Περισσότερες πληροφορίες για την αλλαγή του κλίματος: <http://www.risingtide.nl>

Do or die. Voices from the ecological resistance. www.eco-action.org/dod Εξαιρετικό ετήσιο περιοδικό από το Brighton της Αγγλίας

Όλο και πιο κοινότυπη γίνεται η αναφορά στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, τόσο που “κοσμεί” μέχρι και lifestyle περιοδικά. Χωρίς να θέλουμε να δώσουμε καμία διάσταση καταστροφολογίας ή εσχατολογίας, οι περιβαλλοντικές μεταβολές που όλοι διαπιστώνουμε (“ακραία καιρικά φαινόμενα”) μας κάνουν να σκεφτούμε πάνω στο παγκόσμιο πανηγύρι που έχει στηθεί από κράτη και πολυεθνικές γύρω από τις εκπομπές των αερίων.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

- 1) Αλλαγή θερμοκρασίας: Η μέση παγκόσμια θερμοκρασία αυξήθηκε από 0.54 σε 1.08 Φαρενάιτ. Το 1995 το Διακυβερνητικό Πάνελ για την Αλλαγή του Κλίματος (2.500) επιστήμονες) υπολόγισε ότι θα αυξηθεί η θερμοκρασία σε 6.3 βαθμούς Φαρενάιτ μέχρι το 2100. Οι θερμοκρασίες κατά τόπους μπορεί να διαφέρουν, αλλά ο μέσος ρυθμός αύξησης της θερμοκρασίας θα είναι μεγαλύτερος από ότι έχουμε δει τα τελευταία 10.000 χρόνια.
- 2) Αύξηση επιπέδου της θάλασσας: έχει αυξηθεί 4-6 ίντσες τα τελευταία 100 χρόνια. Βοηθάνε και η επέκταση των ωκεανών και το λιώσιμο των πάγων. Το επίπεδο της θάλασσας προβλέπεται ν' αυξηθεί από 6 ίντσες μέχρι 3 πόδια μέχρι το 2100. Μια αύξηση 19 ιντσών στο επίπεδο της θάλασσας θα απειλήσει με πλημμύρες 92 εκατομμύρια κόσμο. Η προβλεπόμενη απώλεια γης θα είναι από 0.05% στην Ουρουγουάη μέχρι 80% στα νησιά Μάρσαλ.
- 3) Ακραία καιρικά φαινόμενα: Θα εντατικοποιηθεί ο υδρολογικός κύκλος του νερού λόγω αύξησης της θερμοκρασίας. Σαν αποτέλεσμα θ' αυξηθούν οι ξηρασίες και οι πλημμύρες. Οι υψηλές θερμοκρασίες θα γίνουν πιο ακραίες και επειδή θ' αυξηθούν οι θερμοκρασίες της νύχτας, ενώ θα γίνουν πιο επικίνδυνοι οι καύσωνες.
- 4) Δάση: ολόκληρα είδη δασών θ' αφανιστούν και τα βόρεια δάση θα έχουν μεγάλες απώλειες.
- 5) Ακτές: πολλά οικοσυστήματα ακτών βρίσκονται σε κίνδυνο, από γλυκά νερά, κοραλλιογενείς περιοχές ως δέλτα ποταμών.
- 6) Πάγοι: Τα μοντέλα προβλέπουν ότι μέσα στα επόμενα 100 χρόνια θα λειώσει από το ένα τρίτο ως το μισό της τωρινής μάζας. Οι μειωμένοι πάγοι και η μείωση του χιονιού θα επηρεάσουν την εποχιακή κατανομή της ροής ποταμών και των αποθεμάτων νερού για υδροηλεκτρικά έργα και καλλιέργειες.

- 7) Ανθρώπινη υγεία: Οι κολλητικές αρρώστιες, που μεταδίδονται από παράγοντες όπως κουνούπια και τρωκτικά, επηρεάζονται και από την αλλαγή κλίματος. Για παράδειγμα οι επιδημίες μηνιγγίτιδας σχετίζονται με μεγάλες ξηρασίες. Τα κρούσματα ελονοσίας θ' αυξηθούν δραματικά τον επόμενο αιώνα. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου μπορεί να προκαλέσει 1 εκ. επιπλέον θανάτους από ελονοσία, κάθε χρόνο. Αυτοί που βρίσκονται σε κίνδυνο, εκτιμάται ότι αποτελούν το 60% του παγκόσμιου πληθυσμού. 30 νέες κολλητικές αρρώστιες εμφανίστηκαν τα 20 τελευταία χρόνια.
- 8) Θάλασσα: οι επιπτώσεις περιλαμβάνουν: διάβρωση παραλιών, αύξηση πλημμύρων, διείδυση του νερού στις καλλιέργειες, μείωση πόσιμου νερού, καταστροφή βάλτων, αρρώστιες σχετιζόμενες με το νερό, αυξημένους παράγοντες μόλυνσης στις θάλασσες, υποχώρηση των ακτογραμμών, αλλαγή στις παλίρροιας, σε ποτάμια και κόλπους, καταστροφή της βιοποικιλίας στις ακτές.

Corporate Europe Observatory

ΑΛΛΑΓΗ ΚΛΙΜΑΤΟΣ: Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ο Μηχανισμός Καθαρής Ανάπτυξης μπορεί να αναζωογονήσει την πυρηνική βιομηχανία. Αυτή η βιομηχανία, μαζί με τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία και άλλες βόρειες κυβερνήσεις, πιέζει για να συμπεριληφθεί η πυρηνική ενέργεια σαν μια πιθανή επιλογή του ΜΚΑ. Κάποιες νότιες κυβερνήσεις είναι και αυτές σύμφωνες.

Η Greenpeace υπολογίζει ότι οι «πιστώσεις» μόλυνσης για την Αγγλία, θα μειώσουν το κατασκευαστικό κόστος πυρηνικών εργοστασίων στην Κίνα, 10-40%. Η πυρηνική βιομηχανία πιστεύει ότι η μείωση θα είναι μεγαλύτερη. Εν ολίγοις, ο ΜΚΑ θα γίνει στήριγμα για την πυρηνική βιομηχανία.

Η Ε.Ε. αντιτίθεται στην πυρηνική ενέργεια και προσπαθεί να προωθήσει μια λίστα «θετικών τεχνολογιών» όπως ανακυκλώσιμη ενέργεια, η ενεργειακή αποδοτικότητα και σχέδια ελέγχου της ζήτησης ενέργειας. Η θέση της υπονομεύεται όμως από την Αγγλία και την Γαλλία, που υποστηρίζουν την πυρηνική ενέργεια.

Η κυβέρνηση της Αγγλίας προσπαθεί να ενθαρρύνει την «Πυρηνικά Βρετανικά Καύσιμα» να χτίσει εργοστάσια στην Κίνα. Αλλά και μέσα στην Ευρωπαϊκή Κομισσιόν, υπάρχει αυξανόμενη υποστήριξη για την πυρηνική ενέργεια, όπως π.χ. από την Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κομισσιόν για ενεργειακά θέματα, Loyola de Palacio.

Αυτό που αποφεύγεται να συζητηθεί είναι ότι η πυρηνική ενέργεια είναι έμμεσα υπεύθυνη για τεράστιες εκπομπές CO₂ από ενέργειες όπως: κατασκευή αντιδραστήρων, συλλογή και επεξεργασία πυρηνικών καυσίμων και αποθήκευση και μεταφορά πυρηνικών αποβλήτων. Επίσης είναι ο λιγότερο φθηνός και πιο επικίνδυνος τρόπος παραγωγής ηλεκτρισμού. Δεν είναι σύμπτωση που η πιο σταθερή και δυνατή φωνή διαμαρτυρίας ενάντια στην πυρηνική ενέργεια είναι ο Συνεταιρισμός Κρατών Μικρών Νησιών, τα κράτη μέλη του οποίου ξέρουν τα αποτελέσματα της πυρηνικής ενέργειας από πρώτο χέρι.

Μετά το Ιράκ, τη Γιουγκοσλαβία, σειρά για τους βομβαρδισμούς ρουτίνας του καπιταλιστικού κόσμου, είχε το Αφγανιστάν. Αφού προετοιμάστηκε κατάλληλα επί-λίγους βέβαια μήνες- γιατί δεν χρειάζονταν και πολλά προσχήματα, η διεθνής "κοινή γνώμη" για την "εκστρατεία κατά της τρομοκρατίας", άρχισε ο "πολιτισμένος" βομβαρδισμός ανθρώπων και πόλεων. Χιλιάδες εθελοντές μισθοφόροι στρατιώτες της δύσης, βρίσκονται στο Αφγανιστάν υπηρετώντας τα συμφέροντα των αφεντικών τους. Βομβαρδίζουν αμάχους, υποδομές αλλά και τους επίσης χιλιάδες εθελοντές στρατευμένους ισλαμιστές, τους ταλιμπάν, που υπεραισιάζονται τα συμφέροντα των δικών τους αφεντικών, με άλλη μορφή αυτή τη φορά. Οι ρόλοι όμως και απ' τις δύο πλευρές παραμένουν ίδιοι.

Ωστόσο, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, στην Αθήνα, ένα άλλο πρόβλημα έχει προκύψει και ταλαιπωρεί τους διαχειριστές της εξουσίας. Οι ολυμπιακοί αγώνες έρχονται σε δύο μόλις χρόνια και, φευ, παρά τη συνεχή εκστρατεία προπαγάνδας και διαφήμισης για την στράτευση εθελοντών ως συνηθίζεται για να βοηθήσουν σ' αυτούς, δεν υπάρχει ανταπόκριση!!!

Προτείνουμε λοιπόν μια ρεαλιστική λύση. **Να παραχωρήσει η Ελλάδα τους ολυμπιακούς αγώνες του 2004 στο Αφγανιστάν!**

Τα πλεονεκτήματα αυτής της ιδέας είναι πολλά.

Πρώτον εκεί έχουν συσσωρευθεί οι πιο δουλοπρεπείς και ελεεινοί εθελοντές του πλανήτη. Μισθοφόροι της δύσης - υπηρέτες του κεφαλαίου, στρατευμένοι ισλαμιστές από πολλές χώρες, όλοι πρόθυμοι να πεθάνουν στο -αφιλόξενο σίγουρα- Αφγανιστάν για τις αξίες των πολιτισμών τους, κεφάλαιο και θρησκεία. Τι καλύτερο υλικό λοιπόν για τους ολυμπιακούς αγώνες; Σκληροτράχηλοι εθελοντές που κάνουν ό,τι τους πεις.

Δεύτερον. Η Αθήνα αντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα υποδομών. Ήδη έχει γεμίσει τσιμέντο, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν αρκετοί ελεύθεροι χώροι για ολυμπιακές εγκαταστάσεις. Αντίθετα η Καμπούλ όχι μόνο έχει ελεύ-

θερους χώρους, αλλά οι έξυπνες βόμβες έχουν ανοίξει έτοιμους κρατήρες - θεμέλια για πολλά έργα.

Τρίτον. Εκατοντάδες δημοσιογράφοι βρίσκονται στο Αφγανιστάν και καλύπτουν τις επιχειρήσεις, έχοντας δημιουργήσει μια πολύ καλή υποδομή και για τις ανάγκες των ολυμπιακών. Με λίγες βελτιώσεις, ο Ρομέρο θα κάνει την Καμπούλ πρότυπο κέντρο τηλεοπτικής κάλυψης.

Τέταρτον. Οι παράγοντες του διεθνούς κεφαλαίου έχουν σίγουρα εκπονήσει σχέδια "ανοικοδόμησης" του Αφγανιστάν και έχουν επικεντρώσει τις προσπάθειές τους για την καλύτερη εκμετάλλευση των κατοίκων του. Γιατί να κάνουν τον κόπο να έρχονται μέχρι την Αθήνα; Εκεί είναι το παζάρι τώρα.

Χρειάζονται κι άλλα επιχειρήματα για το εφικτό αυτού του σχεδίου;

Ίσως το να αστειεύεται κανείς με τόσο σοβαρά ζητήματα όπως ο πόλεμος δεν είναι το καλύτερο πράγμα. Γιατί ουσιαστικά οι милитарιστικές εκστρατείες, οι βομβαρδισμοί ολόκληρων πόλεων και πληθυσμών, που δυστυχώς έχουμε αρχίσει να τους συνηθίζουμε, αποτελούν την πιο ακραία έκφραση της επέκτασης του κεφαλαίου στον πλανήτη και τις ζωές των ανθρώπων. Ό,τι δεν υποτάσσεται, απλά βομβαρδίζεται, για να ανοικοδομηθεί ξανά, με εδραιωμένη πλέον την καπιταλιστική σχέση. Κάναμε ωστόσο αυτή τη σύγκριση για να δείξουμε ότι οι ολυμπιακοί αγώνες δεν είναι παρά μια ήπια μορφή της καπιταλιστικής επέκτασης, που πραγματοποιείται τις περισσότερες φορές αναίμακτα. Με ολυμπιακές υποδομές για να φάνε οι κατασκευαστικοί κολοσσοί, με την συνεπαγόμενη καταστροφή αλλά και εκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος από το κεφάλαιο, με τηλεοπτικά δικαιώματα για να φάνε οι ραδιοτηλεοπτικοί κροίστοι, με ανταγωνιστικά τερτίπια μεταξύ των κρατών, με βαριές φορολογίες στο εισόδημα των εργαζομένων και περικοπές μισθών, με εντατική εκμετάλλευση στις δουλειές και περιστολή των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων για να μην αντιδρά κανείς...

Για να δείξουμε ότι αν **μία φορά** ενδιαφέρεται και φωνάζει κανείς για την αδικία που υπάρχει μακριά του, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Γιουγκοσλαβία, όσο διαμαρτύρεται για την διαγραφή των χρεών του τρίτου κόσμου και πηγαίνει σε διεθνείς διαδηλώσεις, **δέκα φορές** πρέπει να φωνάζει για ό,τι γίνεται στη ζωή του, δίπλα του και τον αφορά άμεσα.

Όσο για τους απανταχού εθελοντές, ίσως η σημαντικότερη μάχη είναι να επαναπροσδιορίσουμε την έννοια της λέξης. Γιατί αυτό που έχει πετύχει η εξουσία είναι να διαστρεβλώσει την έννοια του εθελοντισμού, ως αλτρουιστική διάθεση και προσφορά του ανθρώπου στην Κοινότητα, χωρίς να περιμένει άμεσο όφελος για τον ίδιο. Έτσι μας πιπιλίζουν τα μυαλά για εθελοντές στο στράτευμα (μισθοφόρους φυσικά), εθελοντές να πολεμήσουν στο Αφγανιστάν, εθελοντές για τους ολυμπιακούς αγώνες, εθελοντές για να προσφέρουν "ανθρωπιστικό" έργο. Όλοι αυτοί οι ρόλοι δεν είναι παρά ρόλοι υπηρέτη του κεφαλαίου, γιατί πολύ απλά καμιά πανανθρώπινη αξία δεν υπάρχει σ' αυτούς. Κανένας εθελοντής στρατιώτης δεν πάει στο Αφγανιστάν για την ειρήνη και την ευτυχία των ανθρώπων. Κανένας εθελοντής των ολυμπιακών αγώνων δεν προωθεί την ιδέα της συνύπαρξης των λαών και της ειρήνης. Απλά διευκολύνει την επιχείρηση που καλείται ολυμπιακοί αγώνες και προσφέρει άμισθη εργασία για τις πολυεθνικές και το κράτος.

Τέλος, γράφοντας να πάρουν πίσω τους ολυμπιακούς αγώνες από την Ελλάδα, σε καμία περίπτωση δεν εννοούμε να τους μεταφέρουν σε μια άλλη πόλη οπουδήποτε αλλού. **Να φύγουν οι ολυμπιακοί αγώνες από παντού!** Είμαστε αλληλέγγυοι με τους κατοίκους σε κάθε Μεξικό, σε κάθε Ατλάντα, σε κάθε Πεκίνο που αγωνίζονται ενάντια σε αυτήν την εμποροπανήγυρη, αντιστεκόμενοι στις επιλογές των "αθανάτων" και των κυβερνήσεών τους, διεκδικώντας έτσι τον έλεγχο πάνω στη ζωή τους.

Πολλούς μήνες πριν, τόσους ώστε να έχει χάσει πλέον την επικαιρότητά του, διοργανώθηκε μια ποδηλατοδρομία από την *Επιτροπή για τη διάσωση Σχοινιά - Μαραθώνα*, στην οποία πήραν μέρος και άνθρωποι από το στέκι, στο πλαίσιο των διαμαρτυριών για το υπό κατασκευή κωπηλατοδρόμιο. Δεν ήταν φυσικά "μαζική", ωστόσο προκάλεσε αρκετή εντύπωση στους οδηγούς των αυτοκινήτων όπως και την οργή μερικών κατοίκων του Μαραθώνα που φοβούνται μήπως χάσουν την ευκαιρία να πλουτίσουν από τα έργα που θα γίνουν. Τράβηξε ακόμη και τα

φώτα της δημοσιογραφίας. Αρκετές μέρες μετά ένα κατάπυστο και κλεφαστικό άρθρο για τους ποδηλάτες και όσους συμμετείχαν στις υπόλοιπες διαμαρτυρίες της ημέρας εμφανίστηκε σε γνωστή εκσυγχρονιστική εφημερίδα. Άλλη μια απόδειξη, πόσοι πολλοί είναι αυτοί που αυτοαποκαλούνται δημοσιογράφοι αλλά στην ουσία, και με lifestyle ύφος πλέον, υπηρετούν τα διαπλεκόμενα συμφέροντα των αφεντικών τους. Επαναδημοσιεύουμε το κείμενο που είχε μοιραστεί τότε, γιατί παρουσιάζει πλήρως την άποψή μας για τους ολυμπιακούς αγώνες.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ «ΑΘΛΗΜΑΤΑ» ΠΑΝΩ ΣΕ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Εδώ και μέρες ξεκίνησαν τα έργα για την ολυμπιακών διαστάσεων καταστροφή του βιότοπου του Σχινιά. Σύσσωμοι οι απατεώνες της ΔΟΕ, ο «Αθήνα 2004», η ελληνική κυβέρνηση και δυστυχώς συνεπικουρούμενοι από το δημοτικό συμβούλιο Μαραθώνα και αρκετούς κατοίκους που εποφθαλιούν μεγάλα κέρδη, έχουν βαλθεί να αφανίσουν τον τελευταίο υγροβιότοπο της Αττικής. Ένα μοναδικό οικοσύστημα, που λόγω του ότι φιλοξενεί πάνω από 170 είδη πουλιών, 4.000 είδη εντόμων, 750 είδη φυτών (πολλά από τα οποία σπάνια) και συμβιώνει δίπλα στο

πανέμορφο δάσος κουκουναριών (που συναντιέται μόνο σε άλλες δύο περιοχές στην Ελλάδα) συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο προστατευόμενων περιοχών NATURA 2000 από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως με παρέμβαση του Υπουργείου «Περιβάλλοντος», ο Σχινιάς εξαιρέθηκε από αυτόν τον κατάλογο, για να μπορέσει να καταστραφεί ανενόχλητα, και να χριστούν τα παντελώς άχρηστα για τους κατοίκους της Αττικής κωπηλατοδρόμια (για τις λίγες μέρες που θα κρατήσει το πανηγύρι των ολυμπιακών «αγωνισμάτων»). Η χωροθέτηση των τεράστιων αυτών εγκαταστάσεων στο Μαραθώνα, όσο κι αν βαφτίζεται «εθνικό πάρκο» θα σημάνει την πλήρη αλλοίωση του φυσικού περιβάλλοντος της περιοχής με τις εκατοντάδες τουριστικές και ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις που θα συρρεύσουν, τα κέντρα διασκέδασης, αναψυχής, εμπορικά κέντρα, πάρκινγκ, κλπ. Δεν θα είναι παρά άλλη μια τραγική πληγή που θα ανοίξουν οι ολυμπιακοί αγώνες στην ήδη υπερχορεσμένη Αττική (όπως αυτές στην παραλία του Σαρωνικού, στο Γαλάτσι, στο Μαρούσι, στον Υμηττό), επεκτείνοντας τον οικιστικό ιστό και εμπορευματοποιώντας κάθε εναπομείναντα ελεύθερο χώρο, δασική έκταση, παραλία.

-Συμμετέχουμε στις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για να αποτραπεί η καταστροφή του Σχινιά από τις ολυμπιακές εγκαταστάσεις, παίρνοντας μέρος στην ποδηλατοδρομία που διοργανώνει η Επιτροπή για τη διάσωση του Σχινιά - Μαραθώνα, με αφετηρία την πλατεία Αγίας Παρασκευής την Κυριακή 29 Απριλίου, ώρα 8:00 το πρωί.

-Πάμε στο Σχινιά με το ποδήλατο για να δείξουμε ότι υπάρχουν και άλλοι τρόποι μετακίνησης πέρα από το αυτοκίνητο. Για να εναντιωθούμε στην κατασκευή όλο και περισσότερων αυτοκινητόδρομων στην Ελλάδα, που εξυπηρετούν μόνο το αυτοκίνητο και κατ' ουσίαν την καπιταλιστική οικονομία, που κατακεραματίζουν τον οικιστικό ιστό και καταστρέφουν βουνά και δάση, που μας αποξενώνουν από το φυσικό περιβάλλον και μας αλλοτριώνουν σαν κοινωνικά όντα. Γιατί έχουμε φρικάρει από το θόρυβο και το νέφος απ' τα αυτοκίνητα και δεν αντέχουμε να προβάλλεται ως λύση η κατασκευή κι άλλων δρόμων (Αττική οδός, περιφερειακή Υμηττού, διαπλατύνσεις λεωφόρων), τη στιγμή που απαξιώνεται ο σιδηρόδρομος, το ποδήλατο, το περπάτημα...

-Πάμε να δώσουμε τη δική μας μάχη με τα ποδήλατα, γλενάζοντας τους ολυμπιακούς αγώνες της ντόπιας, της μίζας, των χορηγών, των πολυεθνικών, των κατασκευαστικών, των αθανάτων, των γαλαζοαίματων.

Χλενάζοντας τα πολυτελή αεροδρόμια και τις μεγάλες τους οδούς που μικραίνουν τη ζωή μας.

-Πάμε να τους πούμε ότι η Αττική δεν χωράει άλλο τσιμέντο και άσφαλτο, ότι μας έχει πνίξει το κυκλοφοριακό και το γκρίζο τοπίο, ότι θέλουμε να βλέπουμε πράσινο και όχι άχρηστα ολυμπιακά έργα.

Από μέρους μας δεν έχουμε και πολλές εναλλακτικές λύσεις να προτείνουμε για τα

ολυμπιακά έργα, γιατί στο κάτω κάτω δεν νοιθώμε δική μας υπόθεση την επιτυχή διεξαγωγή της ολυμπιάδας. Οι λίγοι που φρόντισαν να «φιλοξενήσουμε» αυτούς τους αγώνες, ξέχασαν σκόπιμα να ρωτήσουν τους κατοίκους αυτής της χώρας αν ήθελαν κάτι

τέτοιο. Οι καρδιές μας είναι πολύ μακριά από όσους ιδρώνουν για να δείξει η Ελλάδα «καλή εικόνα», από όσους ψάχνουν τζάμπα εργαζόμενους (εθελοντές τους ονομάζουν) να δουλέψουν σαν τα κορόιδα για να πλουτίσουν τα αφεντικά. Οι καρδιές μας είναι κοντά με τους κατοίκους όλων των περιοχών που παλεύουν ενάντια στην υποβάθμιση της ζωής τους και την καταστροφή των εναπομειναντων ελεύθερων χώρων στο όνομα της ανάπτυξης, στους

κατοίκους των πόλεων άλλων χωρών που ομοίως αγωνίζονται για την προστασία του περιβάλλοντος γιατί είχαν ή θα έχουν την απυχία να «φιλοξενήσουν» και αυτοί τους ολυμπιακούς αγώνες. Σε ένα κόσμο που τα πάντα εμπορευματοποιούνται, οι αγώνες αυτοί είναι μία πρώτης τάξεως επιχείρηση που οι νικητές είναι γνωστοί από πριν: πολυεθνικές, επιχειρηματίες, σπόνσορες, εργολάβοι. Όπως και οι χαμένοι: μισθωτοί, φορολογούμενοι, κάτοικοι των μεγαλουπόλεων που γεύονται την ολυμπιακή καταστολή και βλέπουν τους ελεύθερους χώρους να αφανίζονται, κάτοικοι της επαρχίας που παραμερίζονται ακόμη περισσότερο, και όλοι μαζί που βλέπουν τις κοινωνικές δαπάνες να περικόπτονται για να εξασφαλιστούν ολυμπιακά κονδύλια ...

ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΟΝ ΤΥΜΒΟ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ, ΚΑΙ ΟΠΟ ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΧΙΝΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2001, ΩΡΑ 8:00 ΤΟ ΠΡΩΙ

**Πρωτοβουλία από το Αυτοδιαχειριζόμενο
Στέκι Αγίας Παρασκευής - Χαλανδρίου**